

(48)

RELOTGE DE HORAS MENTALS,

en las cuas pot lo Cristià meditar en cada hora un pas de la mort y passió de CRISTO
Senyor nostre.

Senyor per poder cantar
Vos demar lo gran fervor
Per poder dir y explicar
Lo que en Vos se va obrar
En la mort y passió.

A las sis lo Salvador,
Del Dijous Sant á la tarde,
Per mostrarnos son amor,
Ordená lo Redemptor
La Cená santa y sagrada.

Lo gran amor quens portaba,
Ab obras lo ha mostrát:
A las set los peus rentaba
Als Deixebles, y ensenyaba
Exemple de humilitat.

A las vuit nos ha deixát
La prenda mes estimada,
Lo seu Cos Sacramentat;
Per sempre sia alabat
Amilions de vegadas.

Ab molt gran humilitat,
A las nou Jesus predicaba
Als seus Deixebles amats,
Quels tenia allí ajuntats,
Tots assentats en la taula.

Jesus, trist y adolorit,
A las déu al Hort entraba,
Ab lo cor tot afligit;
Tant va pati aquella nit,
Que sanch y aygua suaba.

A las onse ab gran amor,
Un Angel del Cel devalla,
Portantli per son favor,
Lo Càlser de passió,
Y la Creu santa y sagrada.

A las dotse de la nit,
Judas ab Vos se abrassaba,
Ab senyal de bon amich,
Vos va vendre y trahir
Cuant als Jueus vos entregaba.

A casa lo Pontificát
A la una vos portaren;
Ahont aquell mal Criát
Que Vos habiau curát,
Vos doná una bofetada.

No mereixen tal rigors,
Sent Vos l' Autor de la vida,
Dos falsos acusadors
Arribaren á las dos
Per fervos pérdrer la vida.

O que grandissim rigor
Jesus á las tres passaren,
En mitx de aquells malfactors,
Que feyan burla de Vos,
Donantvos fortas punyadas.

A las quatre vos va negar
Pere que tant estimabau
Cuant lo Gall hagué cantat;
Vehentlo de Vos apartat,
Senyor, molt prest lo mirareu.

Vostres oïdos sagrats,
A las sinch varen oir,
Cuant aquells Jueus malvats
Cridaban tots ajuntats,
Prest habiau de morir.

A las sis á Pons Pilát
Cruelment vos aportaren,
Allí foreu preguntat,
Ahont habiau ensenyat
La Lley que Vos predicabau.

A las set ab crueltat
A Herodes vos portaren,
Ahont foreu interrogat;
Paraula no habeu tornat
Del que éll vos preguntaba.

A las vuit ab crit alsat
Altre vegada vos lligaren,
Tornantvos á Pons Pilát,
Habentvos tant mal tractat
Per lo camí la vil canalla.

A las nou molt fort é ingrát
Sinch mil assots vos donaren,
En la Columna lligat,
Per pagar nostres pecats,
Senyor, la sanch derramareu.

Lo vostre santíssim Cap
A las déu lo coronaren,
Habentvos vituperat,
Escarnit, bofeteját,
Sentencia de mort vos daren.

A las onse vos carregaren
Lo sant Arbre de la Creu;
Per los carrers la portareu,
Y vostra Mare encontrareu
Que fou un dolor cruel.

Los dolors molt redoblats
A las dotse vos donaren:
Cuant las mans y peus sagrats
En la Creu foren clavats,
Vostre Cos enarbolaren.

A la una vos donaren
La beguda mol cruel,
Donantvos fel y vinagre
Com es cosa tant amarga,
Essent vos lo Rey del Cel.

A las dos habeu parlat
Ab la dolorosa Mara;
Cuant per Fill li habeu dat
A Sant Joan molt estimat,
Que al peu de la Creu estava.

Estant en la Creu estés
A las tres horas finareu,
Dient: *consummatus est*,
Se acabaren molt prest,
Lo esperit á Deu donareu.

A las quatre Jesus clavat
Pendent en la Creu estava;
Cuant arribant un soldat
Sens amor ni pietat,
Vos doná una llansada.

Lo vostre santíssim Cos,
A las sinch de la Creu baixaren,
Sent un Cos tant mal tractat
Als brassos lo han posat
De la dolorosa Mare.

A las sis varen portar,
Ab gran dolor y ternura,
Lo Cos de Cristo sagrat,
Posantlo depositat
A dintre la sepultura.

O Mare de piétat!
O gran dolor de Maria!
O Mare de soledat!
En totas necessitats
Socorréu aquell queus crida.

